

Jolan vertelt

“Ik weet nog precies hoe ik begon met rappen. Ik was voetballer, voor de Nederland Paralympics. Ik kwam er toen achter dat ik een blessure had, waardoor ik anderhalf jaar niet aan de bak kon. Toen ben ik maar eens gaan schrijven. Ik zag altijd rappers op tv en ik dacht, laat ik dat ook eens proberen.”

Jolan heeft het Cowden syndroom, een ziekte die bij hem zorgt voor een leerachterstand en een spierachterstand: zijn spieren hebben wat meer tijd nodig om te ontwikkelen dan bij anderen. En zijn schildklier is een zwakke plek: die moet ieder jaar gecontroleerd worden. “Ik heb niet zo veel weerstand, vroeger was ik wel heel vaak ziek. Toen was het ook nog niet helemaal bekend wat ik had. Het was al bekend vanaf m'n geboorte dat ik iets had, maar toen ik als kind zo vaak ziek was zijn m'n ouders wel gaan kijken wat er dan echt precies aan de hand was.”

“Mijn beperking? Gewoon pech”

Jolan rapt over zijn leven en zijn beperking, over dingen die hij wel en niet kan. “Handicap, wat heeft iedereen toch een pech / maar niemand legt zich erbij neer / Pas op zo schiet ik je neer / je ziet me niet pieken en dalen maar je ziet me niet falen / maar je ziet me niet tellen / maar ik ben toch aan het bellen.”

Jolan op het Waalzinnig Festival

“Ik vind dat je als rapper eerlijk moet zijn in je muziek, dat doen tegenwoordig veel rappers niet meer. Ik kan nu makkelijker eerlijk zijn tegen mijn vrienden en familie omdat ik in mijn muziek ook helemaal eerlijk ben. Ik hoef niet zo nodig bekend te zijn. Bekendheid is mooi meegenomen, maar ik wil vooral bereiken dat iedereen die een beperking of een talent heeft

mij als een voorbeeld kan zien, dat ze zien: ik kan ook iets bereiken met wat ik doe.

“Mijn beperking is gewoon pech. M'n broertje heeft het niet. Het was soms best moeilijk om mezelf en m'n handicap te accepteren. Dat m'n broertje en z'n vrienden zich steeds maar verder ontwikkelden om mij heen en dat het voelde alsof ik achterbleef. Mijn ouders hebben me altijd veel geholpen, maar nu doe ik ook steeds meer zelf en dat wil ik ook. Ik werk, ik woon op mezelf, en ik rap.

Jolan voor het Waalzinnig Festival bij de Lentse Oeverspelen

Jolan is op YouTube terug te vinden met zijn rap 'Ik ben die jongen'. Hij zingt daarin onder meer 'Zorgen maken terwijl je het kan, daar weet ik wel het een en ander van'. 'Dat had ik vooral toen ik nog voetbalde. Ik dacht altijd: ik ben eigenlijk geen goede voetballer. Mijn trainers zeiden altijd: hoezo speel je dan bij de KNVB? Bij rappen heb ik dat gevoel niet. Soms in het dagelijks leven heb ik het soms ook wel, bijvoorbeeld in m'n werk. Ik werk bij Blixem, en soms als het dan heel druk is raak ik in paniek en roep ik een begeleider erbij, dan ben ik bang dat ik het zelf niet kan. Die begeleiders zeggen dan: maar het gaat toch hartstikke goed? En dat is dan eigenlijk ook altijd wel zo. Het is leuk werk, maar het is wel een leerplek. Ik zou er niet m'n hele leven willen blijven. Ik ben ook veel bezig met muziek en andere dingen, en ik ben wel iemand die op een gegeven moment ook wel weer iets anders wil. Ik heb het er nu heel erg naar mijn zin, maar over een paar jaar zal ik wel weer op zoek willen naar een nieuwe uitdaging. “

Jolan volgt een rapcursus bij New Arts, een afdeling van de Lindenberg waarbij nieuwe kunsten als hiphop en urban arts voor en door jongeren centraal staan. “Bij New Arts krijg ik veel hulp bij het rappen, vooral met performance, tekst en spelen met je stem. En ik heb ook wel heel erg geleerd om personen te respecteren zoals ze zijn. Via New Arts ben ik bij het Waalzinnig Festival terecht gekomen. Ik vind het een heel tof initiatief dat bij dit festival mensen met een beperking de kans krijgen om op te treden, om te laten zien wat ze kunnen. Mensen die echt een passie hebben. In Nederland zijn er veel mensen met een beperking die

serieus bezig zijn met muziek, die echt talent hebben. De samenwerking tussen mensen met en zonder beperking vind ik ook heel goed: dat zie je toch niet vaak.”

“Goed dat mensen de kans krijgen om te laten zien wat ze kunnen”

“Je ziet niet echt aan mij dat ik een beperking heb. Als ik erover vertel staan mensen soms raar te kijken. Ik vind het niet vervelend als mensen ernaar vragen, maar ik krijg de vraag zo vaak dat je soms automatisch een soort spreekbeurt gaat houden. Ik rap over mijn beperking, maar niet omdat ik mezelf als een slachtoffer wil neerzetten: ik wil gewoon eerlijk zijn. Ik rap niet omdat ik aandacht wil, maar omdat ik een boodschap over wil brengen. “

“Ik zou het eigenlijk wel leuk vinden om een keer een hele kritische reactie op mijn raps te krijgen. Dat iemand gewoon zegt: Jolan, je muziek is echt niet cool. Ik stuur mijn eigen nummer nu ook naar andere rappers op om te vragen wat zij ervan vinden. Kritiek is goed voor je: daar word je beter van.”

“Je moet zĕlf gaan uitzoeken wat je kan, en dan zĕlf initiatief nemen”

“Ik vind het belangrijk dat jongeren er zelf achter komen dat ze iets kunnen. Dat ze zichzelf een schop onder de kont geven, zelf initiatief nemen om te gaan doen wat ze leuk vinden. Als je zelf het initiatief neemt vinden mensen dat ook bijzonder. Ga niet afwachten, maar ga er zelf achteraan. Ik ben zelf ook vroeger wat meer afwachtend geweest, maar dat heeft me toen niet veel geholpen. Je kan je misschien voelen alsof je niks kan, maar je kan toch eigenlijk heel veel dingen. Je moet er gewoon nog even achter komen. En je moet jezelf niet steeds vergelijken met anderen, niet steeds kijken naar wat anderen beter kunnen: kijk naar wat je zelf kan. Als je te streng bent voor jezelf in iets, dan heb je daar veel te weinig plezier in. Als je minder streng bent, heb je veel meer plezier. En als je uitstraalt dat je geen plezier hebt in wat je doet, vinden andere mensen het ook niet leuk.”

Jolan is een van de ambassadeurs van het Waalzinnig Festival. Hij heeft opgetreden op verschillende wijkfestivals en natuurlijk op het Waalzinnig Festival 25 september. Houd onze website www.waalzinnigfestival.nl in de gaten voor meer nieuws over Jolan!

